

достоверную информацию, автор чаще выражает предположение, возможность, необходимость и лишь в отдельных случаях – сомнение.

Ключевые слова: предположение, возможность, необходимость, сомнение, неуверенность, лексико-синтаксические средства, французский научный текст в сфере международных отношений.

Krasnenko Oksana. Modal Means of Expressing Admissibility, Possibility, Necessity and Doubt (Based on French Texts on International Relations). The article concerns modal means of expressing admissibility, possibility, necessity, doubt and uncertainty. It also analyses peculiarities of their functioning in French scientific text on international relations. It is set that the Conditional mood and the future tense are morphological means of their expression. Non-definite personal and impersonal structures, rarely personal ones, modal verbs and their equivalents, verbs with appropriate semantic meaning, adverbs and even some conjunctions are their lexical and syntactical means. Taking into consideration peculiarities of scientific text to inform reliable information, the author expresses mostly admissibility, possibility, necessity and demonstrates doubt only in some cases.

Key words: admissibility, possibility, necessity, doubt, uncertainty, lexical and syntactical means, French scientific text on international relations.

Стаття надійшла до редколегії
31.03.2013 р.

УДК 811. 111 – 811.161

Тетяна Миронова

Авторські параметри одного з британських оповідань та роль відносно нечастої дієслівної тривалості та їх наповнення

У статті розглянуто англomовне оповідання Г. В. Мортонa «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton), у якому британський автор використав небагато мовних тривалих форм. Спостережено, що авторські параметри тексту, як-от: авторський погляд, голос, дикція, тон, динаміка, авторська позиція та смак – співвідносяться з потребою творця тексту у використанні лінгвістичних механізмів тривалості. У такому дослідженні авторська індивідуальність переконливо відкривається як гуманістична сила, здатна проникати в текст і залишатися в ньому.

Ключові слова: лінгвістичні форми із семантикою тривалості, лінгвокультурні особливості, авторський смисл, погляд, тон, динаміка.

Постановка наукової проблеми та її значення. Проблема, яка лежить в основі теперішнього етапу дослідження, полягає в недостатньо повному розумінні, яким чином англomовні автори досягають певної, характерної виключно для них, смислової наповненості авторських параметрів, як-от: погляд, голос, дикція, тон, динаміка, авторська позиція та смак, – користуючись лінгвістичними механізмами своєї мови. Нині увагу зосереджено на англійських дієслівних формах із семантикою тривалої дії, оскільки аналіз автентичних текстів різних авторів складає відмінну картину роботи цих засобів. Таку різницю – авторського граматичного використання – англійські підручники всіх рівнів не пояснюють, хоча дещо допускають [4; 5; 6 та ін.]. Нам же в дослідженні наводити причину лише авторської стилістичної свободи у використанні лінгвістичних форм не видається сучасним ставленням до тексту, який для лінгвістів уже перестав бути непоясненим вираженням творчої думки. Навпаки, текст становить впорядковану смислово будову, яка у випадку текстів американських і британських авторів правильно стверджує англomовні традиції творчого письма, що також незмінно присутні в очікуваннях читачів. Ідеться про такі якості текстів, без яких друкований матеріал просто не читатимуть у рідному мовному середовищі на Американському континенті або Британських островах (тут пригадуються слова М. Т. Цицерона, який у свій час повідав, що погано написані тексти він не читає).

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Ця публікація є наступним кроком у дослідженні на тему: «Комунікативна перспектива англomовного

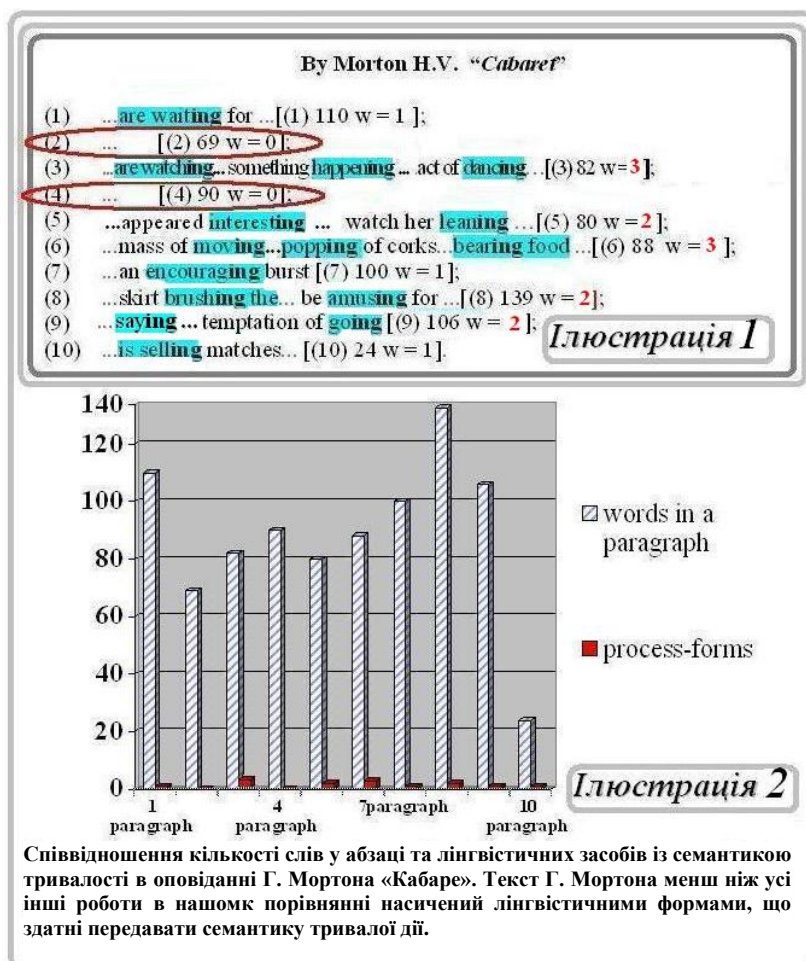
авторського тексту». За теоретичними засадами наші пошуки спираються на вчення про текст як одиницю комунікації, про що докладно писав Г. В. Каушанський [1]. Щодо розуміння такого текстотворчого явища, як авторське письмо, то в цьому ми є послідовниками гуманістичних традицій А. Маслоу [7], за яким індивідуальний твір можна розглядати як продукт особистої реалізації в смислах, закріплених мовними механізмами. До визначення авторського тексту як носія національно-культурної специфіки ми підійшли через вивчення англійських традицій творчого письма, що також супроводжувалось аналізом відмінних рис викладання відповідної дисципліни в англійських країнах, зокрема США та Англії, з одного боку, і вітчизняних українсько-російських – з іншого. Таким чином авторський текст стає національно-культурним явищем не лише тому, що є вмістилищем відображеного життя в названих країнах, але й через когнітивні авторські процеси текстотворення, які можуть значно відрізнятися від того, що характеризує зусилля породження творів нашими співвітчизниками. Деяка різниця пов'язана не лише з лінгвістичним апаратом англійської мови, але й через дещо відмінне ставлення до письмової творчості, що впливає з англійської культури письмового викладу думок та її викладання в школі й університетах. Основним положенням англійського ставлення, яке відіграє вирішальну роль у цьому світі, вважається думка, що бути автором письмових творів можна навчити, хоча це, звісно, передбачає певні особисті якості, передусім гуманістичного плану. Більше за те, що це красиво та натурально – уміти якісно викладати думки, незалежно від того, що за текст створює англійська людина. Такі традиції підтримуються в Англії вже декілька століть, а в Америці – із початку минулого віку, як тільки молода держава усвідомила, що якісно писати американці переважно не вміли. Із тих пір, щиро та відкрито ступивши на шлях удосконалення письмової творчості, американці залишаються поборниками якісного письмового викладу, досліджуючи цю діяльність у різних аспектах. За такого розуміння авторства англійського тексту можемо сказати, що ми стали прибічниками процесійно-когнітивного розуміння авторської роботи, особливо тих явищ, що досліджені й описані Л. Мак-Кормік-Калкінзом [3], С. Нортоном та Н. Вальдманом [9], а також Дж. Ф. Тріммером і Дж. М. Мак-Кріммоном [10] та не менш ніж десятком інших американських учених, лекторів і викладачів-практиків та всіх, хто визнавав себе послідовниками теорії «process writing». Відповідно, ураховуючи національно-культурний характер такої індивідуальної текстотворчої діяльності, науковий досвід і ставлення до неї, ми намагаємося визначити всі складники такого унікального й особистого комунікативного явища, як авторський текст.

Вияснивши комунікативні, когнітивні та національно-культурні засади нашого дослідження, можемо перейти до мети цієї публікації, яка пов'язана з низкою наших інших недавніх робіт [2], поштовх для яких стало безпосереднє вивчення англійських текстів шести авторів [8, с. 342–344]. Зазначений текстовий матеріал привернув увагу через те, що кожний зі зразків уміщував певну долю тривалої діяльності. Це натурально, що ефемерний авторський смисл знаходить дотичне вмістилище в лінгвістичних формах. Отже, за академічними канонами навіть англійських граматистів [4; 5 та ін.], для смислу продовженої активності маємо очікувати безпосереднє використання автором тривалих граматичних форм (Continuous aspect). Проте аналіз текстового матеріалу не склав одноманітно-узгодженої картини частотних використань зазначених лінгвістичних механізмів. Виявилось, що автори різною мірою потребують тривалих форм, у яких, як показують тексти, Continuous використовувався не тільки в декількох видо-часових та активно-пасивних варіантах, але й поєднувався з іншими мовними формами, що дещо зберегли тривалий смисл.

У такому поєднанні визначено англійський дієприкметник, дієприслівник, герундій і навіть прислівники дієслівного походження. Ми помітили, що в спільній роботі певну роль можуть виконувати навіть іменники дієслівного походження, і деякі з них ми враховували залежно від очевидно активного процесуального семантичного компонента, який вони додавали до абзацу. Проте багато іменників дієслівного походження вже суттєво втратили семантичний елемент активності на користь предметності й статичності, як-от «*a forest clearing etc*» [8, с. 342]; у такому разі ми залишали їх без уваги.

За показниками потреби авторів у мовних механізмах тривалості, вибраний англійський текстовий матеріал від шести письменників можна розподілити на шести рівнях зростання [2, с. 233]. У цій перспективі текст Г. Мортонна «*Kabape*» [8, с. 342–344] висвітив таку авторську рису, як до межі стримане ставлення до аспекту тривалості та саме нечасте використання відповідних мовних форм. Однак наше міркування не варто сприймати як оцінку авторської майстерності, оскільки

остання не викликає сумніву, а висока репутація письменника й журналіста виступає додатковою гарантією. Водночас низька потреба в семантично-тривалих формах зовсім не означає особливу прикмету якісного письма, оскільки інший британський письменник Дж. Оруел, борець за високу культуру письмового викладу думок, опинився в нас на останньому місці серед **авторів-носіїв** мови, показавши в тексті «Кухня в ресторані» найбільш високу за цим аналізом частотність використання відповідних лінгвістичних засобів.

Отже, ми відповідально поставилися до завдань цієї статті, яка присвячена спробі пояснити незначну потребу Г. Мортон в граматичних формах із семантикою тривалості. Як же делікатно підійти до авторської роботи та врахувати частку особистості, що викарбовується між рядків у кожному тексті, з одного боку, і пояснити використання дотичних мовних форм – з іншого? Як не втратити національно-культурної особливості тексту, підмінивши її обережне розуміння поспішними міркуваннями з позицій іншої культури? Очевидно, що єдиний можливий шлях пролягає через урахування англomовних традицій письмової творчості, згідно з якими маємо підходити до англomовного авторства, прислухаючись до авторського голосу, тону, дикції, слідкуючи за авторським поглядом, динамікою, визначаючи авторську позицію та смак. Щодо нашого власного досвіду роботи з англomовними текстами, то він засвідчує, що таке вивчення стає плідним поясненням будь-якого елемента в межах матеріалу певної особи й, що дуже важливо, приводить до уважного ставлення до особистості творця тексту. Зазначені канали авторського смислу відкривають гуманістичний потенціал твору, якщо такі людські цінності закладено в тексті.

Отже, оповідання Г. Мортон [8, с. 342–344] невелике – 1004 слова, які викладено в 10 абзацах. Схематично це виглядає таким способом (див. **ілюстрацію 2**). Результати, що відображені в **ілюстрації 2**, звісно, ґрунтувалися на попередньому пропорційному зіставленні частотності використання тривалих граматичних форм, з одного боку, та обсягу тексту, підрахованому за кількістю всіх слів – з іншого. Таке порівняння вважаємо простим, оскільки обсяг тексту брався за всіма

словами та порівнювався із числом форм тривалої семантики, яких визначено 15 випадків протягом усього тексту Г. Мортонна. Як вихідний матеріал для подальшого смислового аналізу цього оповідання 15-разовий набір мовних форм тривалого смислу представляємо в *ілюстрації 1*.

Ілюстрації 1 та 2 пропонують загальну картину далекого від одноманітного й послідовного, але очевидного чергування абзаців із помітним використанням граматичних форм із семантикою тривалості та 2-х абзаців, у яких таких слів зовсім не простежуємо (див. *ілюстрацію 1*). Абзаци в цих документах пронумеровано відповідно до повного оповідання, лінгвістичні форми тривалості визначено для кожного абзацу; частини тексту, які вільні від граматики, що нас цікавить, окреслено овалом; номер абзацу вміщено в круглі дужки, кількість всіх слів у даному абзаці помічено англійською літерою «w = words» та, нарешті, указано кількість випадків тривалості в абзаці. Таке графічне узагальнення підтримує цілісне враження від прочитання тексту й допомагає в міркуваннях про нього. Але воно суттєво не пояснює авторську роботу. Допомогти в нашому пошуку здатний лише такий комплекс авторських смислових параметрів тексту.

Голос автора Г. В. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) визначається передусім тим, що автор не захотів розповідати про себе самого й представився серед невизначеного «ми», що за назвою збірки «*Лондон Г. В. Мортонна*» та оповідання «*Кабаре*» можна або розуміти «милондонці 1935–40-х» або «ми чоловіки-лондонці», або «ми заможні лондонці». Проте голос самого творця тексту дещо несподівано широко проривається жвавою тональністю, що якимось дивно збігається або із людськими потребами, або із відчуттям їх задоволення. Такі бадьорі вигуки людської натури самого письменника пожвавлюють оповідь, але важко стверджувати, що автор навмисно працював над таким ефектом; більше схоже, що творець тексту раптово вигукнув уголо дещо, про що він зазвичай не дуже розповідав.

І про що ж проговорився Г. В. Мортон? Це можна побачити на нашій «робочій» карті опрацювання змісту цього оповідання (див. *ілюстрацію 3*): «*Закручена крива загортає чоловічу фігурку*», так званого «автора-оповідача», який хоча й прихований за натовпом у кабаре «ми», усе-таки особисто присутній у змісті, і текст промовляє про це, як само собою зрозуміле.

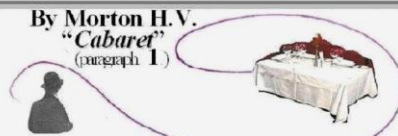
У наших аналітичних матеріалах (див. *ілюстрацію 3*) символічна крива часом намальована товстою та неперервною як знак «чогось (може, почуттів, потреб, уподобань тощо), що захоплює й поглинає думки людини». Таких ділянок загалом три на все оповідання та розміщені вони відповідним чином в абзацах № 1 / 3 / 10 (див. *ілюстрацію 3*). Властивий їм смисл такий: 1. Приваблива перспектива пити шампанське (перший абзац). 2. Захоплююче видовисько, а, може, спогади, про танці із жінкою (третій абзац). 3. Неприємний після дорогих розваг вигляд нужденної копійчаної нічної торгівлі на вулиці (десятий абзац). Така семантика в скороченому вислові представляє особисто життєво важливі для автора речі: трохи попити / цінувати жіночу компанію / бути матеріально незалежним.

На малюнку, де «*крива втягування в події*» уривчаста (див. *ілюстрацію 3*), пунктирний завиток означає, що автор-«ми»-оповідач, хоча й відзначає деяку привабливість речей, але відчуває себе достатньо незалежним від них. Таких ділянок смислу про «*приваду, якій можна протистояти*», загалом п'ять на все оповідання, відповідно в абзацах № 5 / 6 / 7 / 8 / 9. Там маємо такий смисл: 1. Чарівність дуже багатой та досвідченої в житті жінки (п'ятий абзац). 2. Звабливість послідовних прикмет веселощів, що наближаються (шостий абзац). 3. Захватна музика (сьомий абзац). 4. Дразливий танець дівчини (восьмий абзац). 5. Надто сміливі слова танцюристок, що промовляють те, про що всі присутні думають лише приховано (дев'ятий абзац).

Авторські параметри, тон та дикція дуже часто узгоджені з авторським голосом. У цьому оповіданні вони не грають провідну роль, а додають до голосового смислового компонента. Стисло, через вимоги формату статті мусимо сказати, що **авторський тон** Г. В. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) час від часу стає дещо неприродньо манірним. А з причини, що письменник вирішив зміст свого твору не поєднувати зі своєю особистістю, **авторська дикція** інколи передає розпливчати та непереконливі картини.

Разом про авторський голос, тон і дикцію Г. В. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) додамо, що достатньо ритмічно в них трапляється надламування, які збігаються із прагненням Г. Мортонна нагадати читачам, якого він соціального рівня, як відчуває свою приналежність до Британського королівства та історії. У такі моменти, коли авторський голос вимальовує для нічних подій місце серед високої соціальної структури, на фоні світової географії й серед національних рис, авторські тон і дикція відразу відгукуються поважністю й серйозністю.

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 1)

...hundreds of little gold chairs wait to be sat on; hundreds of white tables stand ready for oysters and plover; hundreds of glasses are waiting for their champagne / (1) 110 w = 14.

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 7)

The band stops... the lights go down...
The cabaret is due... is about to close...
It costs...
Can't allow...
The curtains part, there is...

There is an encouraging burst of melody from the band... A crowd glide out... look like (! no progressive) / (7) 100 w = 1/

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 2)

We admire... is in love with...
We wonder... life will go... will be dull...
A man should deny nothing... glides... possesses...
We wonder... cares... / (2) 69 w = 0

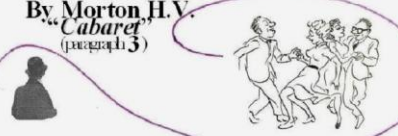
By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 8)

I've seen... whispers... beats...
They sing... dance... go...
The crowd move... girl comes out... dances...

A delicious girl comes out and dances round the room, her short skirt brushing the inner ring of tables. Turn follows turn. It is a thumbnail revue. It is clever; it is pretty, but it would not matter much if it were neither; with a chorus like a box of picked peaches. It is strange how the idea of feminine beauty changes age by age; it would be amusing for the producer to contrast his essentially modern, shingled, lamp-post chorus with a chorus of the kind that drove our fathers to the stage door thirty years ago / (8) 130 w = 2.

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 3)

...we are watching something happening long ago in a forest clearing as we gaze round for somebody to dance with; because nothing is funnier than the act of dancing until you become involved in it... / (3) 82 w = 3/

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 4)

It is... has changed... is packed with... are occupied by...
Shyness has been replaced... row turns... regards...
Well-known faces are... gaze... / (4) 90 w = 0

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 5)

Look at...
Age is... matters last...
...has poise... makes look...

...The girl in shell pink who appeared quite interesting at ten o'clock is now toneless as we watch Lady X leaning, her fine lips slightly parted, her experienced eyes narrowed. She inhales... dabs... with a flicker of diamonds on white fingers... / (5) 80 w = 2/

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 9)

They mass... crowd... point fingers...
Saying 'Keep it up', 'Keep it up'...

The revellers applaud... it is... to keep... will carry... this is not... it is... grew up...
Determination to resist the temptation of going home.

The lights flood... band gathers... leaps and leaps... the floor fills. / (9) 106 w = 2/

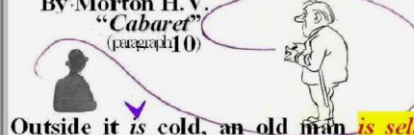
By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 6)

The band throbs...
blows... are...
lights go down...
the small floor becomes...

A mass of moving people. There is a clatter of plates, a popping of corks, a great hum of talk; and the waiters go swiftly over the thick carpet, bearing food... food would have killed... we may have... digestions are ahead... / (6) 88 w = 3/

By Morton H.V. "Cabaret" (paragraph 10)

Outside it is cold, an old man is selling matches, the Thames is dark under a clouded half-moon, and the night becomes a reality / (10) 24 w = 1/.

Читачам пропонується розглядати лише «криві втягування» та приведені лінгвістичні форми тривалості. Усі прямокутники означають ділянки смислу, які співвідносяться з кожним абзацом, яких тут десять. Унизу кожної фігури в косих дужках містяться числа, які представляють номер абзацу, кількість слів у ньому та, нарешті, кількість тривалих норм. Стрілки й інші умовні знаки, на жаль у цій роботі ми не пояснюємо.

Одна з карт опрацювання дослідного текстового матеріалу, яку присвячено оповіданню Г. В. Мортон «Кабаре» («Cabaret») by H. V. Morton). Зміст цього тексту аналізовано повністю, але в цій публікації відомості подаються скорочено та у зв'язку з мовними формами, відзначеними семантикою тривалості.

Ілюстрація 3

184

Погляд автора Г. В. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) не визначається активністю. Складається враження, що «ми»-оповідач не шукає, що його цікавить, а дозволяє реальності бути поміченою, що схоже на перегляд слайдів, які хтось інший показує. Пасивний авторський погляд, як це зазвичай спостерігається, стає пов'язаний з авторською динамікою, яка в цьому оповіданні виявляється затриманою.

Динаміка автора Г. В. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) становить дивне явище: навкруги «ми»-оповідача носиться вихор розваг, але він сам у них участі не бере і не впливає на події. Тому авторська динаміка як смисловий параметр до межі повільна й стає прикладом того, що цей авторський вимір та потік зображеної активності не є тим самим текстовим явищем.

Авторська позиція Г. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) може бути описана як особиста усуненість від життєвих обставин, які покладено в основу тексту. Ми маємо підрахунки всіх випадків контактів «ми»-оповідача із навколишнім оточенням. Автор начебто не шукає того, що розгортається перед ним, ніби його це не турбує, проте він у гущині подій нібито без особливої цікавості. Він удає, що його не дуже хвилює саме кабаре, не вражає обслуговування. Нічого активно не прохаючи й не прагнучи, персонаж Г. Мортонна однаково не проявляє бажання спілкуватись із відвідувачами, які у 2-х окремих випадках чи то самі звертаються до нього, чи «ми»-оповідач чує їхню розмову із кимось ще. Якщо такі дані зобразити графічно, то ділянка пасивного контакту «ми»-оповідача з обслуговуванням у кабаре лише одна, що сталося через гучну музику, яка знов-таки була поза його ініціативою.

Смак є інтегративним параметром авторства й спирається на ефект від сукупної роботи лінгвістичних засобів та всіх інших каналів авторського смислу, як-от: позиція, голос, погляд, динаміка тощо. Смак майже не залежить від тієї реальності, яка знаходить утілення в авторському тексті; його важко підробити або нафантазували. Смак автора Г. Мортонна в оповіданні «*Кабаре*» («*Cabaret*» by H. V. Morton) визначається канонами вихованої британської поведінки, характерної для людини високої соціальної позиції, яку представляє «ми»-оповідач. Тому автор навмисно не виходить на перший план, а залишається «ми»-оповідачем серед публіки в дещо делікатному дійстві, яке розгортається в кабаре. Авторська персона не проявляє ніякої відкритої ініціативи або щирого захвату від побаченого, оскільки так само поводитись себе гідні присутні. Усі разом дозволяють і сервісу кабаре, і танцюристкам себе розважати, завчасно пробачаючи їм усе на той випадок, що ті стануть надто сміливими.

Для нас важливо, що тривалі граматичні форми використано автором саме для таких «виписків» (див. *символічні криві в ілюстрації 3*). Уся інша активність навкруги «ми»-оповідача заслуговувала лише простих теперішніх та деяких інших нетривалих дієслівних форм.

Висновки. Здійснене проникнення в авторський смисл Г. Мортонна засвідчило дієвість авторських параметрів у тому, що вони допомагають отримати об'єктивну опору в роботі з текстовою семантикою, а також поглиблюють враження від вибраного твору.

Перспективи подальшого дослідження. Надалі плекаємо надію продовжити аналіз комунікативної перспективи англомовних робіт деяких інших авторів за авторськими параметрами з урахуванням характерної для них ролі граматичних форм, особливо тих, що позначені національно-культурною специфікою.

Джерела та література

1. Колшанский Г. В. Коммуникативная функция и структура языка / Г. В. Колшанский. – Москва : Наука, 1984. – 175 с.
2. Миронова Т. Ю. Спостереження за коливаннями семантики тривалої дії в англомовному авторському тексті / Т. Ю. Миронова // Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство). – Вип. 117. – Кіровоград : ЗВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. – С. 232–240.
3. Calkins McCormick L. The Art of Teaching Writing / Lucy McCormick Calkins. – Portsmouth : Heinemann, 1989. – 347 p.
4. Celce-Murcia M., Larsen-Freeman D. The Grammar Book / M. Celce-Murcia, D. Larsen-Freeman. – [2-d edition with Howard Willams]. – United States of America : Heinle & Heinle, 1999. – 854 p.
5. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of The English Language / D. Crystal. – Cambridge : University Press, 2000. – 489 p.
6. McCarthy M. Discourse Analysis for Language Teachers / M. McCarthy. – Oxford : Oxford Language Teaching Library, 1990. – 205 p.

7. Maslow A. Peak Experiences in Education and Art / Abraham Maslow. – New York : Brown and Benchmark, 1993. – 525 p.
8. Morton H. V. H. V. Morton's London / H. V. Morton. – London : Methuen & Co.LTD, 1940. – 436 p.
9. Norton S., Waldman N. Canadian Content / S. Norton, N. Waldman. – Canada : Hoft, 1988. – 371 p.
10. Trimmer J. F., McCrimmon J. M. Writing with a Purpose / J. F. Trimmer, J. M. McCrimmon. – Boston : Houghton Miffling Company, 1988. – 524 p.

Миронова Татьяна. Авторские параметры одного из британских рассказов и роль сравнительно нечастой глагольной длительности в их наполнении. Сделана попытка проанализировать англоязычный рассказ Г. В. Мортон «*Cabaret*» относительно авторского экономного использования языковых форм с семантикой длительности. Замечено, что такие авторские параметры текста, как авторский взгляд, голос, дикция, тон и т. д., соотносятся с отмеченной особенностью авторского письма и приоткрывают причины невысокой потребности автора в отмеченных языковых механизмах, обнаруживая меру гуманистической насыщенности работы.

Ключевые слова: семантика длительности, авторский взгляд, голос, тон, национально-культурные особенности.

Myronova Tetiana. The Authors' Semantic Dimensions Responding to the Writer's Reserved Use of the Continuous Aspect Grammar. A creative writing text, in particular «*Cabaret*» by H. V. Morton, is studied in a multilevel analysis through the author's semantic parameters like the point of view, voice, tone, dynamism etc, that reveal meaningful reasons for the use of the linguistic forms belonging to the continuous aspect and explain their comparative scarcity in the story as well as certain concentration in some segments of the text and their absence in the others.

Key words: continuous forms, English linguistic and cultural tradition, author's point of view, voice, tone, pace etc.

Стаття надійшла до редколегії
14.02.2013 р.

УДК 811.61.81'342.8/9

Інна Наваренко

Просодична організація логіко-композиційної структури іспанської казки за даними інформантного аналізу

Статтю присвячено аналізу просодичної організації логіко-композиційної структури іспанської казки за даними інформантного аналізу. Розглянуто феномен існування просодичних підсистем, що функціонують у лінгвістичній свідомості, завдяки яким кодуються поняття і явища соціальної дійсності. Із цієї причини приділено особливу увагу комплексному вивченню базових елементів просодії на перцептивному рівні. Запропонована в дослідженні модель усної актуалізації іспанської казки вможливила здійснення аналізу й систематизації функціональних, стилістичних, структурних і семантичних ознак іспанської казки.

Ключові слова: художній текст, компоненти просодії, просодична організація, логіко-композиційна структура, експресивні засоби.

Постановка наукової проблеми та її значення. Конкретний вияв просодії асоціюється як коливання частоти основного тону, тривалості й інтенсивності, що складають її фізичні параметри. Ці параметри слухач сприймає як зміни висоти тону або мелодії, оцінює якісні відмінності звуку (його гучність і тембр) та визначає тривалість звучання. Тому завдання аудитивного інформантного аналізу полягає в тому, щоби підтвердити, що усне мовлення оформлюється певними просодичними малюнками, і визначити найбільш уживані просодичні моделі.

Саме тому **актуальність** роботи зумовлюється загальною спрямованістю сучасних експериментально-фонетичних досліджень на вияв взаємозв'язку між смислом обраного тексту та його просодичною реалізацією, а також механізму побудови комунікативно ефективного дискурсу з урахуванням інтеграції одиниць різних мовних рівнів для створення ефективною моделі мовленнєвого акту.